

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za taje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ob otvoritvi deželnega zbora češkega.

V Pragi 18. maja. [Izv. dop.]

Nastopajočemu zborovanju češkega deželnega zbora, kateri se snide v ponedeljek 19. maja k prvi seji, zró z največjo napetostjo in pozornostjo nasproti ne le Čehi in Nemci na Češkem, ampak ves politično izobražen svet avstrijski. Na dnevnem redu bodo takozvane punktacije Dunajskega dogovora o češko-nemški spravi. Dogovor, kateri so sklenili in podpisali trije zastopniki od vlade izvoljenih staročeskíh poslancev in češkega plemstva z zaupnimi odposlanci nemškimi za posredovanje vlade, ima se na deželnem zboru uzakoniti ter s tem zagotoviti mir v bodočnosti mej obema narodnostima na Češkem. — Očividno veselje in sladko upanje v skorajšnjo izpolnitev dolgo zaželenih zahtev na nemški strani, skrajno sebezatajevanje, redka požrtvovalnost nasproti vladi in deloma neodločnost in omahljivost na strani staročeskíh politikov, vsestranska raztrpčenost in odpor proti uvedanju zakonov na podlagi Dunajskih pogajanj v krogu svobodomiselnih ali mladočeških poslancev: to so občni znaki položaja in mišljenja različnih političnih strank, ki se snidejo v ponedeljek v deželnem zboru češkem, da odobre ali pa zavrzajo dogovor mej Riegrom in Plenerjem o češkonemški spravi.

Nemški poslanci ustopijo po treh letih pasivne politike zopet v deželni zbor z nadejo in prepričanjem, da se jim uresničijo zahteve, o katerih se je pred tremi leti deželnozborna večina čeških poslancev jednoglasno izrekla, da je nemogoče, vsprejeti jih, ter dala s to izjavo nemškim poslancem povod triletnemu kujanju. Slavili bodo s svojim ustopom sijajno zmago nad staročesko vočino, ki je z Dunajskimi pogajanjmi in nepričakovanimi koncesijami priznala, da se brez Nemcev, recte brez nemške nadvlade na Češkem ne da vladati in živeti. Ne morejo si želeli lepšega zadoščenja, osobito ako se jim posreči, da proderejo z vsemi predlogi Dunajskega dogovora v deželnem zboru češkem.

Težek in osodopoln je položaj narodnih staročeskíh poslancev. Smelo trdimo, da so obsojeni

pred narodom češkim, ako stopijo ž njih pomočjo v veljavo Dunajske punktacije, katere so se zavezali zagovarjati v deželnem zboru češkem. Skrajno staročeska glasila so še sicer vedno optimističnega mnenja, da bode češko-nemška sprava najtrdnjejši temelj za ohranitev narodnosti češke, njenih pravic in daljšega uspešnega razvoja in razvita političnega življenja v narodu češkem, da bode češčina potem tudi tam, kjer je bila do sedaj zatirana, zvonko donela ter z nemščino povsod jednako pravo uživala; vendar ogromna večina naroda neče tega vrjeti, neče več poslušati ni glasú prvega in najzaslužnejšega svojega boritelja za narodne pravice. To je istina, ki se ne da zanikati, odkar sta dve tretjini njegovih volilcev poslali mu nezaupnico.

Sijajna zmaga mladočeškega kandidata v Mladi Boleslavi, katero je zastopal dolgo let najspretnjejši staročeski politik dr. Mattuš in katera se je zmatrala za najtrdnjejšo staročesko trdnjavo, kaže jasno, kakega mišljenja o češko-nemški spravi je večina naroda češkega. Isto tako svedočijo o odločnem odporu češkega občinstva proti Dunajskemu dogovoru pozivi, katere so v poslednjih dneh poslali iz mnogih okrajev volilci svojim staročeskim poslancem, od katerih odločno zahtevajo, da naj glasujejo v deželnem zboru proti predlogom, tikajočim se Dunajskih punktacij ali pa naj se nemudoma odrečejo mandatom. Po vsem češkem kraljestvu pa se pripravljajo in podpisujejo z nenavadno gorečnostjo peticije proti Dunajskemu dogovoru, katere se bodo kakor hudourniki vsule nad glavami staročeskíh zagovornikov miru in sprave. Da je Staročehom pod takimi znamenji tesno pri srci in da omahujejo, je torej lahko umljivo. In da se dobra polovica vestnejših staročeskíh poslancev že ne strinja s svojim političnim vodjo in da imajo mnogoteri resne pomisleke, potegovati se za Dnnajski dogovor, o tem ni več dvojbe. Dr. Pipich odložil je zategadel mandat, dr. Trojan, Adamek in še nekateri poslanci narodne stranke so že od začetka izjavili, da ne morejo pritrditi vsem določbam dogovora mej Riegrom in Plenerjem, ker jih zmatrajo pogubnimi razvoju narodnosti češke. Sama „Politik“ pravi glede nastopajočega zborovanja: „Naš narod ima skuše-

nosti dovolj in ve, da nema uzroka, veseliti se, kedar se smejejo Nemci.“ —

Nezavisni svobodomiselní češki poslanci in ž njimi velika večina češkega naroda pa izražajo strah pred bodočim, za narodnost češko usodnim zborovanjem, ki bo odločilo, ima li češki narod v svoji starodavni domovini biti jednakopraven z nemškim sodeželanom ali pa se bo moral ukloniti in infinitum nemški nadvladi. S takimi trpkimi občutki, resnobo, da strahom še nikdar ni češki narod pričakoval zasedanja deželnega zbora, kakor sedaj, pišejo mladočeški listi, vendar se tolažijo: „Danes ve prijatelj in neprijatelj: vedó Nemci, vé vlada, vedó staročeski politiki dobro, da je ni poštene duše češke, ki bi za ta „mir“ bila naudušena, pač pa je ogromna večina naroda češkega, ki to „spravo“ z jezo odmetuje ter si ničesar ne želi iskrenjše, nego, da bi ta kupa grenkosti nikdar se nam ne usiljevala. Volja naroda naj torej govori in odločuje!“ Tako Mladočehi, s katerimi soglašá dejanjski ogromna večina češkega naroda s prepričanjem, da pomeni dunajski dogovor, ako se potrdi na deželnem zboru, ponižanje češke narodnosti na drugo stopinjo državljanov in istinito nadvlado nemške manjšine. Mladočehi pripravljeni so tedaj na skrajni boj proti spravi, opiraje se na želje in zahteve velike večine naroda.

Kaj pa vlada? Kjer si stojé interesi nemške in slovanske narodnosti nasproti, tu po desetletni izkušnji pač ne more biti dvojbe, na kateri strani je vlada: komu deli svojo naklonjenost in pomoč, komu pa ne. Češkonemška sprava ji je k srcu prirasla in hoče jo provesti tudi proti volji, na škodo češkoslovanske ali v prid nemške narodnosti.

Ako se res skuje v deželnem zboru mir in sprava mej Nemci in Čehi, smemo pač trditi, da bode ta mir začetek novih krutih bojev narodnosti češke proti nemški nadvladi. —k.

V Ljubljani 21. maja.

Državni zbor se je razšel na počitnice. Saj se je pa že tudi videlo, da so gospodje državni poslanci bili že trudni in so že želeli, da si malo odpočijejo. Gotovo je sedaj primeren čas, da malo

LISTEK.

O slovstvenem delovanju v akademičnem društvu „Sloveniji“.

Čital v seji 17. dne maja 1890. F. Göstl.

(Prvi del tega sestavka glej „Slovenski Narod“ 5. in 6. dne maja 1890.)

Dasiravno je „Slovenija“ že od početka vedno gojila literarno delovanje mej svojimi člani, osnoval se je januarja meseca 1885. v društvu samem še posebni „književni odsek“, ki naj bi nadaljeval delo, pričeto 1870. po „literarnem društvu“ slovenskih velikošolcev Dunajskih, katero pa je po pridnem delovanju prezgodaj prenehalo. — Namen književnega odseka bil je gojiti slovensko slovstvo in sicer s čitanjem in presojevanjem znanstvenih in leposlovnih sestavkov ter skrbeti za berilo v društvenih sejah „Slovenije“, — v ta namen naj bi se njega udje v zimskem tečaju shajali redno v društveni čitalnici. V zimskem tečaju 1885. so se udje, razun k ustanovitvi odseka, sošli le še dvakrat. Prvič čital je J. Kržišnik „Premislova smrt“, drugič M. Markič „Človeška alegorija“. Obe pesmi ste se obširneje kritikovali. V seji „Slovenije“ 3. aprila 1885.

pa je čital J. Mantuani humoresko „30 kilometrov“. — Pravniki v odseku sklenili so tudi, da prično prevajati državni zakonik.

Leta 1885/6. bilo je jako živahno in plodovito delovanje v književnem odseku, kateremu je načeloval dr. Matija Murko. — Fr. Rosina risal je v svojem berilu „o slovenščini pred sodišči od leta 1861.“ boj za ravnopravnost v uradu ter njegove priboritve do najnovejšega časa. — Jos. Mantuani čital je „oceno Vereščaginovih del“. — Slike tega umetnika, baš isti čas razstavljene na Dunaji bile so povod mnogim, nasprotujočim si sodbam. Čitatelj dokazoval je, da so z malimi izjemami estetične, ter da je Vereščagin pravi umetnik. Najhuje nasprotoval je trditvi Mantuanijevi J. Pajnič, radi česar je Mantuani v prihodnji seji čital dodatek svojemu spisu proti kritiku Pajniču. — Josip Pajnič čital je „o spiritizmu“. — Fran Göstl zanimive črtice iz kulturne in medicinične zgodovine „o epidemični blaznosti“, kateri spis je povzročil jako živahen razgovor. — Fr. Prevec „o harmoniji barv“. — Konrad Janežič podal je kulturno-zgodovinsko sliko „Srbija pred bitko na Kosovem“ posneto največ po Kallay evi zgodovini. — Fran Guzelj čital je „o stanju našega kmeta“. Toliko važno narodnogospodarsko vprašanje je bilo povod obširnemu razgovoru. — Kar. Triller

podal je pravoslovne in zgodovinske črtice o dvoboji. — Mantuani čital je „o posnemanji“. — Kuralt podal je odobravano pravoslovno črtico „o zadrugi“. — V poletnem tečaju čital je Mihael Murko na „Trubarjevem večeru“ o „Primoži Trubarji“ in njegovih zaslugah za slovstvo slovensko.

V zimskem tečaju 1886/7. predsedoval je književnemu odseku Jos. Zupančič, čitali pa so: Pajnič „o Darwinizmu“. — Matej Hafner „Gorjančev Matija“, črtica iz kmetskega življenja. — J. Kržišnik lirčno povest v verzih „Ljuban“, ki se je v neki poznejši seji obširno ocenjala in dala povod raznim opazkam o krasoslovju. — Kržišnik: „Zakaj je Prešeren toliko drag našemu narodu?“ čita berilo za za Prešernov večer. — Ferdo Schiffrer „o klasični in romantični, novoklasični in novoromantični dobi v svetovni književnosti“. — V. Zupanec črtico „Mostarjev Jože“. — Mih. Murko novelo „gospod Radoslav“. — Fran Milčinski predpusno glumo v jednom dejanji „vinske sanje“, in „ježa na Pegazu“. V obeh izvrstno biča moderno svetobolno in prisiljeno pesnikovanje, ki se bolj in bolj razširja tudi v slovenski književnosti. — V. Schweitzer „črtice“ in „narodna naša vzgoja“.

V zimskem tečaju 1887/8. predsedoval J. Kržišnik, čitali pa: Debevec baladi „Beli menih“ in

pogledamo položaj, kakeršnega nam je pripravilo poslednje državnozbornsko zasedanje. Malo časa je državni zbor zboroval po Veliki noči, a vendar moramo priznati, da se je baš v tem času precej pojasnil, pa tudi spremenil notranji položaj. Spremenil se pa ni baš nam v škodo, da skoro lahko rečemo, da nam Slovanom v korist. Levičarji so s kislimi obrazi ostavili državnozbornske prostore, ker splavale so jim po vodi razne lepe nade, ki so jih gojili, vračajoč se z velikonočnih počitnic. Sedaj vidijo, da zanje čas še ni prišel in da najbrž tako hitro še ne pride.

O Veliki noči je kazalo, da sedanja državnozbornska večina ne bode prestala niti budgetne debate, temveč se bode razrušila. Na vidihu se je že prikazovala nova nemškopoljska večina, katera prevzame sedanje večine nasledstvo.

Položaj je bil za levičarje zares jako ugoden. Mej Čehi je zaradi češke sprave bilo zavladovalo veliko nasprotje. Nemški konservativci so pretili, da pojdejo v opozicijo, če se jim verska šola ne dovoli in so zlasti pretili, da bodo glasovali proti odpisu gališkega zemljiškoodveznega dolga. Poljaki so se že vidno približevali levičarjem in so se mej njimi že vršila pogajanja, če tudi bolj zaupna.

Ta ugodni položaj in pa uspehi, ki so jih bili dosegli gledé češkonemške sprave, so bili naredili levičarje prevzetne. Menili so, da je čas, da zvrto-glavijo sedanjo vlado in sami posedajo ministerske stole. Začeli so napadati vlado in naglašati, da vanjo nemajo zaupanja. Dvakrat so bili zbrali vse sile, da vržejo vlado. Prvi pot pri dovolitvi dispozicijskega zaklada, v drugič pa pri odpisu gališkega zemljiškoodveznega dolga. Pa obakrat se jim je napad popolnoma ponesrečil. Taki napadi pa neso ostali brez posledic. Vlada je spoznala, da Nemci ne marajo sprave in hočejo le gospodovati in je začela po tem urejevati svoje postopanje.

Postopanje opozicije je jako pomanjšalo naudušenje vlade za češkonemško spravo. Minister Dunajewski je naravnost izjavil, da so Dunajski dogovori imeli le namen Nemce spraviti v deželni zbor. Iz ministrovega govora so lahko Nemci posneli, da vlada ne bode sprave izvajala povsem v tem zmislu, kakor jo tolmačijo levičarji.

Ker so videli Staročehi, da zgubljajo baš zaradi češke sprave tla pod nogami, in da tudi vlada ni več tako haudušena za spravo, so tudi odločili se, da glede sprave nastopijo malo drugačno pot. Posebno jih je pa k temu to nagibalo, ker so Nemci dali razumeti, da s sedanjo spravo neso niti zadovoljni, da hočejo zares še nadaljevati boj, dokler se ne razcepi Češka, da se torej s češkonemskim sporazumljenjem ni dosegel mir, temveč baš nasprotno. Staročeska vodji, Rieger in Zucker, sta izjavila naravnost, da ne bodo Čehi pustili, da bi se kratile Čehom pravice. Prvi je celo rekel, da sprava še nikakor ni dovršena, da je še čakati, da jo odobri deželni zbor in dr. Zucker je pa naglašal, da se bode moralo tudi pri pogajanjih ozirati na mišljenje narodovo.

Seveda prevelike važnosti ne smemo pripiso-

„Cirkniško jezero“. — Kržišnik dramatični prizor „Maslenica ali našega naroda dobro srce“. — Pajnič „Fizionomične črtice“. — Göstl „črtice o samomoru“. — Markič več pesnij. — Zupanec „oblika rimskih pravnih listin“. — Kržišnik povest iz narodnega življenja. — V sejah „Slovenije“ pa so čitali Kržišnik „o Levstiku“. — Milčinski novelo „vse iz ljubezni do nje“ — in v poletnem tečaju Kržišnik satirično pesem „Muha“, — Milčinski „Bilo je za časa...“ humoristični opis reveža urednika za časa kislih kumar.

Leta 1888/89. čital je v književnem odseku pod predsedništvom Schweitzerjevem: Mantuani „Estetika slovanske ornamentike“. Berilo pouzročilo je živahno debato; dasiravno so se čitatelju očitali marsikaki nedostatki, mu je vendar zasluga, da je opozoril na dozda preveč zanemarejeno, a interesantno snov. — Konrad Janežič izvrstno prestavo 4. prizora 3. akta Moliere-vega „Harpagona“ ter podal kot uvod obseg igre in značaj oseb. Sledila je živahna razprava, kako nam je prevajati spise iz tujih jezikov. — Schweitzer kritičen referat o pripovednih in poetičnih spisih v koledarji in večernicah Mohorjevih. — Göstl „zgodovina in uporaba narkoze“. — Mantuani jezikovno razpravo „Velesovo“ s katero se pa V. Oblak nikakor ni vjemal. — Zupanec humoristično črtico „osmošolska ljubezen“.

(Konec prih.)

vati tem izjavam staročeskib vodij, ker nam je znana njih prijenljivost, a vendar toliko lahko rečemo, da se vsa sprava ne bode dovršila tako, kakor Nemci žele, posebno, ker se od zgorej ne bode več tako pritiskalo na Staročeha.

Še veselejše znamenje je pa, da je sedaj očitno, da Mladočehi nikakor ne mislijo nikjer tirati opozicije tako daleč, da bi vodili vodo na levičarski mlin in da tudi nemški konservativci ne marajo nikakor pripomoči Nemcem na krmilo. Prvi in drugi so pokazali pri glasovanju o odpisu gališkega zemljiškoodveznega dolga, da dobro znajo poštovati položaj in da ne mislijo z glavo prodirati skozi zid.

Z velikim zadovoljstvom moramo konstatovati, da je nevarnost odstranjena, da bi se Poljaki pridružili levičarjem. Brez Poljakov pa levičarji večine ne dobé. Postopanje leve v vprašanji o odpisu zemljiškoodveznega dolga je onemogočilo zvezo Poljakov z levičarji. To so povedali poljski govorniki naravnost v zbornici.

Zgoraj smo že omenili, da so se mej Poljaki in levičarji že vršila pogajanja. Da ta pogajanja neso imela uspeha je več uzrokov. Mnogi Poljaki se neso mogli lahko odločiti, da bi hodili roko ob roki z največjimi nasprotniki Slovanov. Levičarji so pa od Poljakov zahtevali v svoji prevzetnosti preveč jamstev, da bodo zmiraj z njimi hodili. Spominjamo se, da so levičarski listi pisali, da Poljaki neso zanesljivi, in da zatorej zveza mej Poljaki in levico drugače ni mogoča, če prvi dadé zadosti jamstev, da bodo vedno hodili z levico. Poljski poslanci si pa neso hoteli dati vezati rok in so se rajše pogodili z desnico.

Tako je sedaj ob konci letošnjega zasedanja desnica zopet jedina. Pa ne le to. Razmere so se tako premenile, da levičarji nemajo dosti upanja, da bi prišli na krmilo, če bi tudi sedanja večina razpala. V višjih krogih so jih boljše spoznali in prišli že precej do prepričanja, da levici ni za blagor države, ampak le do gospodstva.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. maja.

Gospodska zbornica

je predčera j posvetovala se o budgetu za leto 1890. in ga vsprejela po kratki debati v drugem in tretjem branji. Potem pa so bili v delegacije kot delegatje voljeni gospodje: baron Bezechny, grof Bugnoy, Alojzij pl. Ceschi, knez Czartorysky, grof Falkenhaya, deželni grof Edvard Fürstenberg, grof Goëss, grof Harrach, opat Hauswirth, baron Helfert, grof Krasicki, grof Karol Kuefstein, baron Pretis, baron Reinelt, knez Starhemberg, grof Jos. Oswald Thun, grof Thun-Hohenstein Sardagna, baron Walterskirchen, knez Windischgrätz, grof Zedtwitz; kot namestniki pa: baron Frankenstein, grof Haugwitz, Isbary, knez Khevenbüllner, grof Kolovrat, Lobmayr, grof Montecuccoli, knez Sanguszko, grof Sieminski, grof Makso Trauttmansdorff.

Postopanje Mladočehov.

Staročeha jako jezi, da so Mladočehi začeli previdnejše postopati in torej po novih volitvah utegnejo postati važen faktor vladne stranke. Dosedaj so staročeski listi Mladočeha dosledno črnili, da niso sposobni za nobeno pozitivno delo, temveč znajo samo razruševati. Posebno nemilo je dirnol Staročeha, da so Mladočehi glasovali za odpis gališkega zemljiškoodveznega dolga in se s tem prikupili Poljakom. Mladočehi so tedaj bili polnoštevilni v zbornici. Prišel je tudi dr. Gregar, ki se ne udeležuje redno sej, odkar je deželni odbornik. „Politik“ je zaradi tega jim očitala nedoslednost in trdila, da njih glasov ni bilo treba, ker bi se brez njih bila za odpis dobila večina. Mladočehi bi bili zatorej celo proti odpisu lahko glasovali. Ta trditev „Politike“ je pa le deloma osnovana. Sicer je res, da bi se bila dobila večina brez Mladočehov, pa bila bi jako majhna. Nikdo pa ni mogel pred glasovanjem vedeti, kakšen bode izid, ker se ni vedelo, koliko konservativcev se bode odtegnilo glasovanju. Ko bi bili Mladočehi glasovali proti predlogi, bi bilo zadoščalo, da se je le še pol dvanajstotice poslancev več odtegnilo glasovanju, ali da bi bili trije ali štirje poslanci, ki so glasovali za predlogo, glasovali proti predlogi, pa bi bila zavrnjena, v veliko veselje levičarjev. Iz tega je torej vidno, da so Mladočehi le previdno postopali, da so glasovali za vladno predlogo.

Revizija ogerskega domovinskega zakona.

Ogerska zbornica poslancev začela je posveto-vanje o Iranyjevem predlogu, ki se tiče revizije domovinskega zakona. Debata bode, kakor se kaže precej dolga nazadnje bode pa Iranyjev predlog zavržen, ker je tudi zmerna opozicija sklenila glasovati proti njemu. S tem sklepom zmerne opozicije je pa razdrta zveza mej zmerno in skrajno opozi-

cijo. Zmerna opozicija računa na to, da kdaj pride na državno krmilo in zaradi tega ne misli več hoditi s skrajno opozicijo, da ne zgubi vsega zaupanja v višjih krogih. Posebno za spremembo domovinskega zakona si ne upa glasovati, ko je pal Tisza, ker se je bil izrekel za podobno revizijo, kakor jo predlaga Iranyi.

Vnanje države.

Pravda proti majorju Panici.

Ruski listi pišejo, da je za Rusijo vse jedno, kakeršen bode izid te pravde. Panica je isto tako nasprotnik Rusije, kakor Stambulov. Ta pravda pa dokazuje, da so razmere v Bolgariji nenormalne, ker sicer bi najtoltjši častniki ne prišli na zatožno klop. Vsi ruski listi zavračajo trditev zatožbe, da je Panica bil v zvezi z Rusijo.

Loterija na Hessenskem.

Druga hessenska zbornica je z vsemi proti desetim glasom odklonila predlog, da se osnuje državna razredna loterija. Vsprejela je pa zbornica skoro jednoglasno predlog, da se vlada naprosi, da deluje v zveznem svetu na to, da se odpravijo vse razredne loterije v Nemčiji. Zbornica torej dobro spoznava škodljivost teh loterij. Pri nas v Avstriji se pa parlament niti ne upa odpraviti male loterije, ki je še mnogo škodljivejša, nego razredna loterija.

Abesinske zadeve.

Dne 17. t. m. je Ras Mangaša instaloval v imenu kralja Menelika in v prisotnosti Antonellija, Salimbenija in italijanskih častnikov Manhašo guvernerjem Aduve in ozemlja do reke Mareb. Instalovanec prisegel je na križ in evangelij, da nikdar ne bode rušil miru z Italijo in bode spolnjeval vse naredbe Menelikove. Hkratu se je objavil razglas, da se je Manhaša umestil v sporazumljenje z Italijo.

Dopisi.

Iz Logatca, meseca maja. (In še jedenkrat: Vilharjeva spominska plošča!) Narod, kateri svojih zaslužnih mož ne časti, ni vreden, da jih ima! — Tega izreka spomnil sem se danes, predno sem pričel pisati te vrste, in porabil sem ga, ker se mi zdi umesten baš gledé predmeta, o katerem pisati se mi je ponudil povod. —

Slovenskemu narodu ne manjka mož, ki so zanj brez sebičnosti in koristolovstva delali in žrtvovali svoje moči; ne manjka se mu jih ni na političnem, leposlovnem, — ni na narodno-gospodarskem, a tudi ne na glasbenem ali kakem drugem polji. Ne manjka, pravim, se mu jih ni zdaj, ni se mu jih sploh kedaj manjkalo ne bode! In — slovenski narod je tem svojim duševnim velikanom hvaležen, hvaležen za njih trud in dela, in tudi za sad, ki so ga ta dela mu v prid rodila! Te svoje može tudi časti! V hvaležnosti se spominja teh svojih mož, ki so že umrli, in hvaležnost izkazuje tudi že onim, ki še žive! A reven je naš narod; zakladov nema, ni zlatih ni srebrnih, pač pa ima zdrav razum in pošteno srce; — v kolikor mu torej gmotna sredstva ne dopuščajo, primerno slaviti in častiti te in take svoje može, v toliko stori to s svojim — hvaležnim srcem!

Ko se je meseca avgusta lanskega leta odkril v Velikih Laščah Levstikov spomenik, pričala je ogromna množica — večina prostega naroda, da vé ceniti zasluge slavnih svojih mož, a v še obilnejši meri dokazala je to svojo zavest v gmotnem oziru, ko je tekom jednega leta nabrana bila velika vsota za ta spomenik, ko je v kratkem bila nabrana svota 13 do 1400 gld., s katero je bilo moč izvršiti ta častni čin!

Zdaj prestopim k našemu — Vilharju!

Nad leto in dan uzidana je že v rojstno mu hišo spominska mu plošča, čakaje slovesnega svojega odkritja! — Do zdaj bila je nekaj časa navidezno zagnjena z nekim prtom, pa neko noč zgodilo se je, da je neki zlikovec ji odstranil ta prt, — in s tem hotel svetu hudomušno reči: „Če je nečete vi drugi slovesno odkriti, odstranil ji bodem jaz zagrinjalo „brez slavnosti.“ In tako je ostalo do današnjega dne! Vprašanje se človeku pri pogledu na to spominsko ploščo usiljuje: Li mar pokojni naš Vilhar še vedno ni vreden, da bi se mu ta umetna in zaslužena čast izkazala, ko je delo že na pol dovršeno? Čemu pač taka polovičarska hvaležnost, ko bi se vendar z malim trudom in majhnimi gmotnimi žrtvami osnoval odbor, ki bi ta nalog prevzel in ga v podobi male slavnosti — izvršil!

Kaj v Planini ali nje bližavi res ni najti spodobnih in tolikanj trudaljubivih mož, ki bi se lotiti hoteli tega malenkostnega dela?

Ne odlašajte še na dalje, da ne postane zadeva res že smešna!

Pri obćnem zboru „Pisateljskega podpornega društva v Ljubljani“ 12. aprila t. l., vprašal je g. E. Loh baš v ti zadevi odbor, rekoč: zakaj ni „Pisateljsko društvo“ odkrilo Vilharjeve spominske plošče v Planini. Na to je predsednik odgovoril, da bi imelo društvo s tem prevelike troške, katerih ne zmore, — ker bi na primer godba stala mnogo in so Planinski krčmarji (?) stavili visoke tirjatve! ...

Na to je odgovor prav lahek: Slavnost priredi naj se stvari primerna, velikanske podobe ji ne treba. V Planini naj se iz veljavnih rodoljubov sestavi odbor, ki bo prevzel jeden del režije, če tudi s pomočjo nabiranja doneskov, — ta odbor naj se obrne potem do „Pisateljskega društva v Ljubljani“ in z njim tako sporazume, da prevzame društvo drugi del stroškov, — oba skupaj pa napravita načrt, po katerem bi se slavnost priredila in vršila ter določita čas, v katerem bi se vse to zgodilo. Na ta način bila bi zadeva brez „strašnih“ gmotnih žrtev omogočena. Da bi poleg godbe — ovirali baš Paninski krčmarji s svojimi visokimi cenami izvršitev te slavnosti, je vsaj nekoliko dvomljivo, — bolj umestno bilo bi pač, da k stvari vsakteri nekoliko pripomore, ker le s tem bode naroda dolžnost izpolnjena ter njegova čast rešena! — Punctum! — n.—

Domače stvari.

— (Obćinski svēt Ljubljanski) ima svojo prihodnjo sejo v petek 23. dan t., m. Na dnevnem redu, ki ga bomo jutri priobčili vsega, je tudi poročilo glede gradnje novega deželnege gledališča.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je daroval „Savinjski Sokol“ 14 gld., mesto da bi bil položil za imenovani znesek venec na grob umrlega člana, g. Ivana Gabrška. — Tudi družba sv. Cirila in Metoda je hvaležno vsprejela donesek, položen na altar verske ter domovinske ljubavi.

— (Konfiskacija.) „Brusa“ 10. številko zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi članka o slovenskem dijaštvu. Uredništvo prosilo je dovoljenja za drugo izdanje.

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam: Danes zjutraj ob 6. uri odhajali so dijaki tukajšnje c. kr. gornje realke na majnikov izlet s svojo godbo, ki je danes prvokrat svirala z dovoljenjem magistratovim tudi po mestu. Godba je za svojega obstanka vrlo napredovala; mi smo se morali le čuditi izurjenosti in spretnosti mladih močij! Baš pri ti priliki dovoljujem si opozarjati slovenske dijake-gimnazijce, naj ne spé, videč kako napredujejo njihovi tovariši realci. Ako se je realcem godba dovolila, bode se izvestno tudi [gimnazijcem, ker si vendar ne mislimo, da so realci dobili godbo zato, ker so pri godbi večidel dijaki nemške narodnosti. Slovenski gimnazijci naj torej posnemajo realce in tekmujejo tudi v tem oziru z njimi!]

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) je, uvažujé veliki pomen ruskega jezika in ruske književnosti, sklenilo, da se v njegovih sejah čita in interpretuje pesniški proizvod kakega ruskega pisatelja. — S tem hoče upoznavati svoje člane z bogato literaturo ruskega naroda, ob jednem pa buditi in širiti zanimanje za slovansko književnost. — Tudi k vseobči izobrazbi svojih članov hoče društvo pripomoči s tem, da je odbor sklenil, prilično prirejati ekskurzije v znanstvene in industrijalne zavode, ki bi bili posameznim članom le težko pristopni. — „Slovenija“ priredi na binkoštni ponedeljek svoj izlet v Rekawinkel, ter se nadja, da se ga bodo udeležili mnogobrojno njeni Dunajski prijatelji. — Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji torej jako vrlo in vspešno deluje, ono skrbi po mogočnosti za duševni napredek in za zabavo svojim članom, ono goji prijateljstvo z drugimi slovanskimi narodi, ono si prizadeva, da vedno izpolnjuje vzvišeno nalogo, biti duševno središče slovenskih velikošolcev Dunajskih. Želeti bi bilo, da poznajo to vspešno delovanje vsi slovenski velikošolci Dunajski ter polnoštevilno pristopijo društvu, — želeti bi bilo, da tudi v domovini vedno bolj narašča število njegovih prijateljev in podpornikov! —

— (Dva velika koncerta) priredi glasbeni zavod v Zagrebu dne 30. t. m. in dne 2. junija, katerih program je izključno sestavljen iz hrvaških in srbskih narodnih pesmij, ki se bodo izvrševale po načinu Slavjanskega. Pevski zbor brojil

bode do 150 gospodov, gospic in otrok, gojencev „Glasbenega zavoda“; spremljevali bodo zbor orkester, klavir in harmonium. Vse točke vzete so iz Kuhačeve zbirke jugoslovanskih narodnih pesmij, in sta jih priredila za ta koncert Ivan pl. Zajec in pa naš rojak Anton Stöckl. — Bi-li kaj jednacega ne bilo mogoče tudi pri nas? —

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi na binkoštni ponedeljek, 26. maja 1890 izlet v Weidlingau-Pressbaum-Rekawinkel. — Udeleženci odpeljejo se z zapadno (Elizabetino) železnico, ter se snidejo ob 6. uri zjutraj v Weidlingau, od tam odidejo peš v Pressbaum, kjer je kosilo, po kosilu odhod v Rekawinkel, kjer je prosta zabava. Na večer odpeljejo se udeleženci skupno na Dunaj. — Vožnja stane za: Dunaj-Weidlingau III. razred 20 kr., — Rekawinkel-Dunaj III. razred 35 kr. — Uljudno vabijo se k temu izletu vsi Dunajski Slovenci in Slovani, prijatelji „Slovenije“.

— (Iz Gorice) se nam piše: Pichlerjevo truplo so dobili pri Št. Andreži na Goriskem (jedno uro od Gorice) ter pokopali včeraj. Soča ga je zanesla od desnega brega pri Podgori takoj na levi breg, kjer so ga našli v soboto zjutraj. — (K požaru na Ptui.) Od osob, ki so bile ranjene pri požaru v kleti trgovca Jurce, umrle so štiri. Med najhujšimi ranjenimi, ki se nahajajo deloma v bolnici, deloma pa doma, sta tudi dva pijonirja. Bati se je, da utegne umreti še jeden ali drugi.

— (V papirnici v Gratweinu pri Gradci) ustavilo je 1160 delavcev delo, ne da bi bili poprej odpovedali. Delavci zahtevajo, da se jim mezda zviša za 40%, da se delo skrči na osem ur na dan in odpravi delo po akordu. Ravnateljstvo se je izreklo, da tem zahtevam ne more ugoditi, ker bi se troški zvišali za 25.000 gld. na leto. Izgredov doslej ni bilo. Papirnica v Gratweinu je lastnina znane družbe „Leykam-Josefsthal“, mej delavci pa veliko Slovencev.

— (Slavnost osnovanja podružnice za Kostanjevški okraj „družbe sv. Cirila in Metoda“) na binkoštno nedeljo v Kostanjevici s prijaznim sodelovanjem slavnega „Dol. pevskega društva“ in slavnega „Dol. Sokola“. Program: 1. Na predvečer mirozov. 2. V jutro binkoštno nedelje budnica. 3. O sedmi uri zjutraj vsprejem sl. „Dol. pevskega društva“ i sl. „Dol. Sokola“ na Prekopi po odboru bralnega društva in ob 1/2 8. uri po mestnem zastopu pred mestnim uhodom. 4. Ob 10. uri slavnostna sv. maša „pri Materi Božji dobrega sveta“. 5. Po maši shod v prostorih bralnega društva ter volitev stalnega odbora podružnice „družbe sv. Cirila in Metoda“. 6. Ob 1. uri skupni obed v gostilni Frana Bučarja. 7. Popoldne zabava na prostem. Petje — telovadba — godba. Slavno „Dol. pevsko društvo“ poje sledeče pesni: A. Förster: „Sokolska“, moški zbor. Fr. Gerbič: „Plavaj mirno čolnič moj!“ Mešan zbor z bariton-solom. J. Kocjančič: „Roženkraut, nagelj in rožmarin“, moški zbor. Hr. Volarič: „Slovenskim mladenkam“, ženski zbor s spremljevanjem orkestra. Dav. Jenko: „Nek dušman vidi!“ Moški zbor. Dr. G. Ipavc: „Savska“, moški zbor. A. Nedved: „Moja rožica“, čveterospev. I. pl. Zajc: „Crnogorac Crnogorki“, moški zbor. V. Klaič: „Svrčanje“, moški zbor. Dr. G. Ipavc: „Lahko noč“, mešan zbor. A. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. C. M. Ziehrer: „Cvetlična polka“, moški zbor. 8. Zvečer prosta zabava na vrtu gostilne Frana Bučarja.

— (Akademičnemu društvu „Triglav“) so za zastavo darovali še sledeči: Gosp. Hrašovec, sodnik v pokoji v Gradci, 2 gld.; g. Novak, gostilničar v Slov. Bistrici, 1 gld.; g. dr. Ipavc Benjamin, zdravnik v Gradci, 3 gld.; g. F. H. v Gradci, 2 gld.; g. dr. Serbec, odvetnik v Celji, 1 gld.; g. dr. Filipič, odvetnik v Celji, 1 gld.; g. dr. Dečko, odvet. koncipijent v Celji, 1 gld.; g. Kočevar, trgovec v Celji, 1 gld.; g. Rogina 1 gld.; g. Jezovšek, 40 nov.; g. Dominkuš v Celji, 5 gld.; 5 n. g. in gospa Kranjc iz Št. Ilja 2 gld. Odbor izreka vsem častitim dariteljem pristrčno hvalo.

— (Iz Doba) se nam piše: V noči od 3. do 4. t. m. spoprijeli so se Gorjuški in Dobski fantje. V boji je jeden izmed fantov krepkega junaka, bivšega dragonca, Frana Kepca iz Gorjuš, kakor nekaterniki trdè, s krampom po glavi udaril. Navzlic hudemu udarcu živel je še štirinajst dnij ter prvi teden pomagal pri raznih opravilih, dasi je čutil precejšnje bolečine v glavi. Pozneje se je ulegel

in ležal, dokler ga ni unetje možganske opne spravilo tja, kjer ni prepira in tepeža. Preiskava o tepeži se je pričela.

— (Iz Podnarta v Tržič) vozi od 16. t. m. vožnja pošta, in sicer zjutraj ob 8. uri 15 minut iz Podnarta in pride ob 9. uri 30 min. v Tržič, voz gre takoj nazaj v Podnart in gre popoldne ob 1/4 4. zopet v Tržič od koder se vrne s pošto ob 7. uri 45 minut. Za vožnjo plača se le 50 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 20. maja. Grof Kinsky je predlagal, da se vse predloge o spravi izroče odseku, obstoječemu iz 27 članov. Predlog se je vsprejel. Prihodnja seja v soboto.

Beligrad 20. maja. Dva višja častnika, ki sta pred meseci bila umirovljena zaradi udeležbe pri shodu, ki je proti skupščini protestoval, poklicana sta zopet v aktivno službo.

Beligrad 20. maja. Novi minister notranjih zadev, Jovan Gjaja, izdal je jako energično okrožnico, v kateri pozivlje uradnike, ki z novo sistemo neso zadovoljni, da radovoljno odstopijo, predno bodo odpušeni.

Sofija 20. maja. Pravda proti majorju Panici se je pričela. Prisotni so bili tajniki diplomatskih agentov Avstro-Ogerske, Angleške, Nemčije, Italije, Rumunske in Srbske in veliko občinstva. Branitelji ugovarjali pristojnosti sodišča. Vojno sodišče je odločilo, da je pristojno.

Plzen 21. maja. Včeraj so rudokopi siloma napali Martin rov pri Niřaneh. Ondu nastavljeni oddelek pešcev zavrnil je napad. Sedem delavcev mrtvih, sedem teško, trideset lahko ranjenih. Eskadron konjikov poslali so iz Stoda v Niřane.

Pariz 21. maja. Poslanec Dreyfus objavil brošuro, v kateri dokazuje, da mora Francoska iz diplomatskih, ekonomskih in vojaških vzrokov pričeti vojno z Nemčijo. Nemčija ni pripravljena, Francoska pa. Čemu čakati? Zgodovinska ura je napočila.

Razne vesti.

* (Dunajčanka zobozdravnica.) Mlada, komaj dvajsetletna Dunajčanka, gospica Nesta Busek, zvršila je na vseučilišči v Bolonji svoje študije kot zobozdravnica in se nastanila kot taka v Zadru, kjer je priljubljena v svoji stroki radi izredne izurjenosti. Gospica Busek je baje prva Dunajčanka, ki je nastopila ta pot ženske emancipacije.

* (Dohodki srbskega patrijarha) znašajo na leto 302.000 goldinarjev. Ta vsota je tako proračunjena, da so se vzeli za podlogo najnižji povprečni dohodki iz posestev.

* (Hiša se je podrla v Serajevu.) Porocha se, da se je podrl jeden del starega turškega poslopja, v katerem je bila nastanovljena tiskarna in uredništvo lista „Bosnische Post“. Več delavcev je znatno poškodovanih, jeden je celo že umrl. Lastnica zavodu, znana gospica Milena Mrzović, je tudi ranjena.

* (Vlak povozil pet osob.) Iz Szegedina odhajajoči osobni vlak povozil je blizu Dorozsme pet pijanih kmetov. Čuvaj pustil je cesto odprto in opijanjeni hoteli so z vozom še pred vlakom čez njo, akoravno je bil vlak že čisto blizu. Voz bil je popolnoma potr, jeden kmetov je smrtno ranjen, trije težko, jeden pa leško.

* (Pristanišče za petrolje.) „Novorosijski Telegraf“ javlja, da je zelo verjetno, da se zgradi pristanišče za petrolje v Odesi. Govori se, da se ima že to leto opredeliti stanovitna vsota za to pristanišče. Ker so ruske pokrajine jako bogate petrolja, utegnili bi ta naredba izdatno povzdigniti trgovino v Odesi.

* (Društvo trinajstorice.) V Londonu se je osnovalo društvo, ki ima namen preganjati jako razširjeno vražo, da je številka 13 nesrečna številka. Društvo ima vsacega 13. dne v meseci sejo in ima trinajst odbornikov.

* (Mrtva, živa in zopet mrtva.) V Kindi je nedavno umrla stara ženska, ki je že dolgo bolehal. Njeni svojci delali so priprave za pogreb. Umili so mrliča z gorko vodo in ga hoteli položiti v krsto. Ženska je pa nakrat v velik strah vseh ustala in zašepetala, da ji je mlačna kopel kaj dobro dela. Zagledavši krsto, dejala je, da je še prezgodaj. Čez dve uri je pa starka zares umrla.

* (Svoja sinova obglavil.) Jan Vlodarčik v vasi Spičina v Lubartovskem okraji je obglavil oba svoja sinova. Zaprl je od znotraj duri svoje sobe, ko je žena odšla od doma, položil na sredi sobe klado in na nji sinovoma odsekal glavi. Jeden dečkov je bil star sedem, drugi pa dve leti. Oče je jako nagle jeze in ga je baje k temu tavelo zbadanje sosedov, da dečka nesta njegova.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Poslano.

Velečislano uredništvo!

Dal sem tukajšnji tiskarji za vodovodne instalacije Ecker & Sešic v moji hiši v Rožnih ulicah št. 29 napraviti štiri vodovodne iztoke. Jaz sam kot nevedčak seveda o tem dosti ne umem, pa imel sem priložnost slišati gospoda inženjerja Hanuša, da se je izrekel proti instalaterju gospodu Sešicu po daljšem pregledovanju naprave: „Vi ste zares mojster in mojsterski ste stvar izvršili. Naprava je tako izvrstna, da vam le čestitati morem. Za vse slučaje je preskrbljeno tako, da bode gospodar pozneje še nekaj prišedel s to napravo.“ — Ko sem slišal to izjavo, bil sem zares jako vesel, da se mi je posrečilo za to delo dobiti pravega strokovnjaka in mojstra v ti stroki in zaradi zadovoljnosti svoje nesem mogel opustiti, da ne bi objavil gorenjih vrst in vsem prijateljem svojim gorenje tvrde najiskreneje ne priporočal.

V Ljubljani, dne 20. maja 1890.

Anton Ravnikar

bišni posestnik
 v Rožnih ulicah št. 29.

Tuji:

20. maja.

Pri **Stonu**: Vit. O. Formantini iz Grada. — Vit. C. Formantini iz Maribora. — Baron Morsey, Langel iz Velike Kaniže. — Mihajlovič iz Belega Grada. — Rauch iz Pulja. Fischer iz Mokronoga. — Werzler z Ogerskega. — Wierl, Eckert, Epstein, Kulka, Goldhamer, Lanbauer z Dunaja. Globočnik iz Kranja. — Ruard s Save.

Pri **Malič**: Banisam, Weiss, Feilhuber, Mayer, Blau, Schlesinger z Dunaja. — Hausner, Retter iz Brna. — Kališnik iz Tržiča. — Schneider iz Pulja. — Wittitz, Bauer iz Grada. — Baron Taufferer iz Višnje Gore.

Pri **južnem kolodvoru**: Zajček z Dunaja. — Ve cile iz Trsta. — Zupet iz Skočjana.

Pri **bavarskem dvoru**: Lichtenegger iz Št. Le-narta. — Eppich iz Kočevja. — Stonič iz Logateca.

Umrli so v Ljubljani:

19. maja: Olga Bobnar, tiskarjeva hči, 15 mesecev, Razpotne ulice št. 4, za božastjo. — Ivan Mayer, želez-niški sluga v pokoji, 56 let, sv. Petra cesta št. 27, za je-tiko.

20. maja: Albin Justin, delavčev sin, 4 mesece, Ope-karska cesta št. 41, za božastjo. — Franc Osol, krojač, 65 let, sv. Petra cesta št. 30, za vodenico.

V deželnej bolnici:

18. maja: Silvester Marušič, gostič, 64 let, za oslab-ljenjem. — Peter Kmetič, sirota, 10 let, za vnetjem mož-ganov.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
20. maja	7. zjutraj	734.6 mm.	21.0° C	sl. svz.	jas.	
	2. popol.	734.1 mm.	24.2° C	z. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.7 mm.	17.4° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 20.9°, za 6.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.45	gld. 89.30
Srebrna renta	90.05	89.75
Zlata renta	110.45	110.50
5% marena renta	101.40	101.50
Akcije narodne banke	961.—	960.—
Kreditne akcije	303.—	301.75
London	117.60	117.55
Srebro	—	—
Napol.	9.37	9.37 1/2
C. kr. cekini	5.55	5.56 1/2
Nemške marke	57.70	57.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	181
Ogerska zlata renta 4%	104	35
Ogerska papirna renta 5%	99	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—

Agente, zastopnike

išče

(404—3)

dobra velika hrvatska trgovina z vinom.

Dva bicikla

50 in 52 cm visoka, oddam takoj po naj-nižji ceni. — Več pove.

Josip Dežman

(405—2)

na Brezovici pri Ljubljani.

400 kg

malinčnega soka

prodajam po 50 kr. kg, neračunši posode, in po 55 kr. kg s posodo. — Tudi se dobé pri meni meseca julija po naj-nižji ceni

sveže maline.

Anton De. Gleria

(414—1)

trgovec v Dolenjem Logatol.

Prostovoljna razprodaja vina

izvrstnega iz 1885. in 1887. leta 200 hekto-litrov in iz 1889. leta 100 hektolitrov bode dne 31. maja ob 9. uri dopoludne v hiši Marije Potočnik v Jaski, kjer je tudi gostilna in so sobe za potovalce.

(402—3)

Marjeta Pektič.

Tužnim srcem naznanjamo, da je naš nepozabni brat, gospod

IVAN GABRŠEK

bivši podstarosta „Savinjskega Sokola“

po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, včeraj mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb in sv. maše zadušnice bile so dne 19. t. m. ob 10. uri do-poludne.

Lahka mu zemljica rodna in večen spomin!

Vransko-Mozirje, dne 19. velikega travna 1890.

(418)

„Savinjski Sokol“.

Zahvala.

Podpisani društvi izrekata najtoplejšo zahvalo za mnogobrojno ude-ležitev pri pogrebu nepozabnega ranjkega

Ivana Gabršek-a.

Posebno pa se morajo polvalno omeniti darovalci in darovalke kras-nih vencev: Velečenjeni gospod Janko Kersnik, požarna bramba Lukovška, Celjski narodnjaki, rodbina Šentakova i. dr. Pre-čestiti duhovščini, osobito preč. gospodu dekanu Braslovškemu za ganljivi nagrobni govor, bodi udana hvala!

Srčna hvala izreče se tudi gg. pevcem na nagrobni in vrli Grajsko-vaški godbi, katera je pogrebno slovesnost povečala.

Vsem udeležencem iz Savinjske in Šaleške doline pa kličemo: Bog Vam plati!

(417)

Narodna čitalnica Vranska.

Požarna bramba Vranska.

Priporočam krasno oleografično sliko, doprsje

Valentina Vodnik-a,

prvega slovenskega pesnika in preporoditelja slovstva slovenskega naroda. Slika je 63 cm široka in 79 cm visoka brez okvira. — Cena ji je vkupe z lepim, znotraj ovalnim, pozlačenim okvirom 23 gld. za gotovino in 25 gld. na obroke, loco Zagreb.

Nadalje priporočam oleografično sliko, predstavljajočo celo osebo sedečo njegove prevzvišenosti

Josipa Jurija Strossmayer-ja.

Ta slika je 57 cm široka in 78 cm visoka brez okvira ter stoji vkupe z lepim pozlačenim okvirom 18 gld. za gotovino in 20 gld. na obroke, loco Zagreb.

S. KOČONDA

v Zagrebu.

(415—1)

Razglas.

Svojim p. n. zavarovancem naznanjamo, da smo s 1. dnem maja t. l. opustili do sedaj uvedeno nepo-sredno plačevanje zavarovalnih premij nam na Dunaj ter izročili inkasovanje vseh zavarovalnin svojemu glavnemu zastopniku v Ljubljani gospodu

Ignaciju Valentinčič-u

(Pisarna na sv. Petra cesti št. 73)

kjer naj se odslej uplačujejo vsakateri zavarovalnine.

Na Dunaji, meseca maja 1890.

(391—3)

Generalna agentura na Dunaji vzajemno zavarovalne banke „KONKORDIJE“.

Velika kmetijska in
 Od 14. maja do 15. oktobra.
 Od 10. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

gozdarska,
 umetnijska
 in obrtna

Razstava na
 Fontaine lumineuse.
 Park in rotunda.
 Zvečer električno razsvetljeno.

Dunaji
 v rotundi.

Ustopnina 40 kr. — Ob nedeljah in praznikih 30 kr. — Za otroke 20 kr.